

kuční úkon vůbec, řadí se zájemné popsání k prozatímním opatřením, které sice v exekučním řádě není uvedeno, ale stanoveno jest § 1101 obč. zák. (Srovnej výnos min. sprav. ze dne 6. března 1902, čís. 4121, motivy k třetí dílčí novele str. 197, rozhodnutí sb. n. s. čís. 5199, 5654, Ehrenzweig, Sachenrecht § 275, 5, Neumann str. 1014.) Ježto pak, co se týče řízení, platí o prozatímních opatřeních mimo exekuční řád stanovených, pokud dotyčná prozatímní opatření byla v platnosti zachována, podle čl. XXVII. uvoz. zák. k ex. ř., předpisy exekučního řádu o prozatímních opatřeních (§§ 378 až 402), má místo co se týče zájemného popsání ustanovení § 399 čís. 3 ex. ř. a když byla za dlužné nájemné, pro které bylo zájemné popsání povoleno, dána dostatečná jistota, právem rekursní soud zájemné popsání podle § 399 ex. ř. zrušil. Rekursní soud však též nepochybil, opřev zrušení zájemného popsání o ustanovení § 1101 druhý odstavec obč. zák. Podle tohoto ustanovení má pronajímatel právo vnesené svršky zadržeti a za jejich zájemné popsání žádati, jestliže se nájemník stěhuje nebo se věci zavlékají, aniž bylo nájemné zapláceno nebo zajištěno. Z toho ustanovení nelze jinak usuzovati a rekursní soud právem usoudil, že zájemné popsání nemá místa a, bylo-li provedeno, že jest je zrušiti, byla-li, jako v tomto případě, za nájemné dána jistota (srovnej Ehrenzweig, Sachenrecht § 275 pozn. 28). Dodati jest, že dovolací rekurenti nepřípadně poukazují na to, že zrušením zájemného popsání může jim ujíti jistota, záležející v popsáných svrscích, pro příští nájemné. Zájemné popsání, o něž jde, bylo žádáno a povoleno pro dlužné nájemné a nikoli pro nájemné příští. Proto pro odepření zrušení zájemného popsání z uvedeného důvodu nebylo místa.

### Čís. 8132.

**K povolení prozatímního opatření odděleného bydliště podle § 382 čís. 8 ex. ř. jest třeba osvědčení ohrožení, nestačí pouhé jeho tvrzení. Ojedinelá pohružka rozčileného manžela manželce není ještě důvodem povolení prozatímního opatření podle § 382 čís. 8 ex. ř.**

(Rozh. ze dne 14. června 1928, R I 439/28.)

Soud první stolice povolil manželce prozatímní opatření odděleného bydliště, rekursní soud návrh manželky zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

### Důvody:

Dovolací rekurentka neprávem vytýká rekursnímu soudu, že neuznal za osvědčené její ohrožení ve společné domácnosti se žalovaným jejím manželem a že následkem toho nevyhověl její žádosti o povolení odděleného bydliště. Nikdo ze slyšených přezvědných osob nepotvrdil, že se žalovaný k žalobkyni, jak tato tvrdila, hrubě choval, že jí nadával

a ji před lidmi ostouzel. Amalie S-ová udala sice, že slýchala někdy z bytu manželů H-ových hluk, ale o příčinách hluku neví. Pokud Bohumil R. udal, že jednou v roce 1927, když si mu žalobkyně při jeho návštěvě u ní stěžovala na žalovaného, že je na ni hrubý, že jí nadává, že vyvolává s dětmi z jejího prvního manželství mrzutosti a že ho musí vydržovati, se žalovaný rozčilil a uchopiv strojek na maso, napřáhl se na žalobkyni, hroze, že ji udeří, právem rekursní soud v této ojedinělé pohružce rozčileného žalovaného, kterého líčí Amalie S-ová jako člověka klidného a slušného, neshledal důvodu k vážné obavě žalobkyně o její tělesnou bezpečnost a proto ani důvodu, by žalobkyni bylo povoleno oddělené bydliště (§ 107 obč. zák. a § 382 čís. 8 ex. ř.). Jest mylný názor dovolací rekurentky, že k povolení odděleného bydliště netřeba osvědčení ohrožení a že stačí pouhé její tvrzení o něm. Osvědčení ohrožení jest předpokladem povolení prozatímního opatření (§ 389 ex. ř.), kterým jest i povolené jednomu z manželů oddělené bydliště (§ 107 obč. zák., čl. XXVII. uv. zák. k ex. ř., § 382 čís. 8 ex. ř.). Nepřípadně dovolává se dovolací rekurentka rozhodnutí sb. n. s. čís. 5246, neboť i podle tohoto rozhodnutí jest třeba k povolení odděleného bydliště osvědčení ohrožení a nestačí pouhé jeho tvrzení.

### Čís. 8133.

**Útraty, vzniklé uplatňováním a vymáháním úroků, jsou útratami vzešlými uplatňováním a vymáháním pohledávky (§ 216, poslední odstavec, ex. ř.). Mají-li úroky pořadí jistiny, jest i útratám ohledně nich přiznati pořadí jistiny, avšak jen do výše, ve které by byly vznikly, kdyby úroky byly zažalovány a vymáhány ve výši vyznačené v pozemkové knize.**

(Rozh. ze dne 14. června 1928, R I 444/28.)

Knihovní věřitel přihlásil k rozvrhu nejvyššího podání za exekučně prodanou nemovitost též útraty sporu a exekuce 680 Kč, vzniklé zažalováním a vymáháním úroků z jistiny. Soud první stolice nepřikázal přihlášené útraty, rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud přikázal útraty ve výši 644 Kč 38 h.

### Důvody:

Dovolací rekurentka stěžuje si na to, že rozvrhovým usnesením prvního soudu a také napadeným usnesením nebyly jí v pořadí jistiny 15.752 Kč a v důsledku toho pak vůbec přikázány útraty sporu a exekuce 680 Kč, vzniklé zažalováním a vymáháním úroků z jistiny. Rekursní soud nepřikázal tyto útraty v pořadí jistiny a následkem toho vůbec, protože nevznikly jejím uplatňováním, pokud se týče jejím vymáháním. K tomuto stanovisku nelze přisvědčiti. Jak uvedeno, požadované útraty